

Beskyttelse ganske illusorisk, allerede fordi en absolut Samtidighed i Udgivelsen vil kunne støde paa uovervindelige praktiske Vanskeligheder. At der overhovedet sættes en Frist, inden hvilken Oversættelsen skal være udkommen, for at Forfatteren kan bevare Oversættelsesretten, og at denne Frist navnlig gøres temmelig kort, er begrundet dels i, at der formentlig kun er Anledning til at begunstige Forfatteren i denne Retning, naar han snarest muligt gør Værket tilgængeligt i det paagældende Sprog, dels i Hensynet til Teatrene, for hvilke Forfatterens Eneret til at offentliggøre Oversættelser navnlig vil blive føleligt.

Enkelte fremmede Love forbeholde særligt Forfatteren Oversættelsesret, naar Værket først er udkommet i et dødt Sprog, jfr. norsk Lov § 15 b og tykt Lov af 11te Juni 1870 § 6 a¹⁾, men hertil ses der ikke at være nogen rimelig Grund.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til §§ 1 og 2.

I disse Paragraffer er det søgt at angive Forfatterrettens Genstand og Indhold i al Almindelighed. Vor gældende Ret indeholder ingen saadan samlet almindelig Udtalelse, men i Overensstemmelse med nyere fremmede Love er det fundet rigtigt straks at præcisere Lovens Standpunkt overfor dette Fundamentalspørgsmaal ved en direkte Udtalelse herom. At denne Hovedregel er udtalt i 2 Paragraffer, skyldes sproglige Hensyn. Naar Reglen skal være tilstrækkelig omfattende og dog ikke holdes i rent abstrakte Udtryk, er det ikke muligt at formulere den i een Bestemmelse, for saa vidt denne skal fremtræde i en rimelig sproglig Form. At udtale Reglen rent abstrakt har den Ulempe, at en saadan Udtalelse paa Grund af Usikkerheden i vor Retsterminologi — navnlig angaaende Omfanget af Begrebet „Forfatterret“ — vilde give Anledning til megen Tvivl om, hvad Reglen omfattede. I de Love, der udtale Reglen ganske abstrakt, er det ogsaa altid fundet nødvendigt at tilføje særlige Regler om Musikværker, Tegninger osv. Men da findes intet ved en saadan Udtalelse.

I § 2 c er udtalt, at Reglen ogsaa gælder plastiske Afbildninger. Efter Lov 29de December 1857 § 9 var dette Spørgsmaal tvivlsomt; men der er ingen Grund til, at disse Afbildninger ikke skulle nyde

godt af den her hjemlede Beskyttelse. At matematiske Tegninger og Afbildninger særligt ere nævnte, betegner ingen Forandring i den gældende Ret.

Følgelig henvises angaaende disse Paragraffer til de almindelige Bemærkninger til dette Kapitel.

Til § 3.

Denne Bestemmelse, der svarer til Lov 29de December 1857 § 7, har formentlig sin rette Plads her, da den hjemler en Forfatterret udenfor de i §§ 1 og 2 nævnte Tilfælde. En tilsvarende Plads har Bestemmelsen ogsaa i næsten alle fremmede Love¹⁾. Da ingen særlig Udtalelse om Retens Varighed er optaget, komme Reglerne i §§ 21 og 22 ligefrem til Anvendelse. Dette er en Simplifikation i Systemet uden praktisk Betænelighed. Derfor blive ogsaa Ordene i Lov 1857 § 7 „hvad enten det er et videnskabeligt Institut osv.“ overflødige og kunne udelades. Det følger af sig selv, at Værker udgivne af et Selskab o. s. v. følge Reglerne om anonyme Værker. At Udgiverens Ret kun er en Ret til Offentliggørelse af det samlede Værk, er ogsaa tidligere antaget. Udtalelsen om Dagblade tilsigter kun at affære en — næppe begrundet — Tvivl. Paragraffens andet Stykke er omredigeret for at affære de Tvivl, hvortil Lov 1857 § 7, andet Punktum, gav Anledning, navnlig ved Ordene „i saa Fald“, ligesom Ordene „udtrykkeligt er vedtaget“ næppe svarede til Tanken, som blot er, at særlig Vedtagelse, udtrykkelig eller siltiende, skal foreligge. Endnu bemærkes, at Udtrykkene „udgive“ og „Udgivelse“ — ikke „Offentliggørelse“, saaledes som i Lov 1857 § 7 — ere benyttede, fordi Fristen af 1 Aar, hvis det enkelte Bidrag er et dramatisk Arbejde, skal regnes fra Udgivelsen af Samleværket, ikke fra en mulig tidligere Opførelse, ligesom Opførelsesretten staar uberørt af Bidragets Optagelse i det samlede Værk.

Til § 4.

Det kan muligvis omtvistes, om Bestemmelserne i Paragraffens andet, tredje og fjerde Stykke naturligt have deres Plads her eller i Kapitel III. næst efter § 13. Da de nærmest angive Forfatterrettens Indhold i en vis Retning, medens Kapitel III.

¹⁾ Norsk Lov § 4, jfr. § 8, svensk Lov 1877 § 5, finsk Lov § 4, tykt Lov § 2, jfr. § 13, østerrigt Lov § 1 b, jfr. § 15, spansk Lov Art. 4, hollandsk Lov af 28. Juni 1881 Art. 2 a og b.

¹⁾ Bestemmelserne i § 6 b og c høre paa Grund af Reglen i samme Lovs § 15 ikke herhen.